

[Bertel Dahlgaard.]

paa 50 Aftener à 2 Timer, i det andet og tredje Aar en fortsat Uddannelse aarlig paa 25 Aftener à 2. Timer og derefter, eventuelt helt op til det 50de Aar, en fortsat Uddannelse aarlig paa 12 Aftener à 2 Timer. Her melder sig efter min Mening det Spørgsmaal, om man fra Myndighedernes Side ret længe vil nøjes med denne Uddannelse. Jeg tror det ikke. Thi det er jo ogsaa Spørgsmaalet, i hvilken Grad det er forsvarligt til Løsning af egentlige Forsvarsopgaver at overlade Vaaben til saadanne i Virkeligheden ganske uøvede Styrker. Derfor vil det efter min Mening vise sig at være et langt større Spørgsmaal, end de fleste antager, og det bør nøje overvejes og undersøges, om ikke et lokalt Forsvar maa bygge paa uddannede Soldater. Jeg tror i det hele taget, at Tilstedeværelsen af ikke-regulære Tropper i en given krigsmæssig Situation kan komme til at indeholde en betydelig Fare for Civilbefolkningen. Men herhen hørende Problemer egner sig jo ikke saa godt til offentlige Forhandlinger; de indgaar bedst i et Udvalgs Forhandlinger.

Lovforslaget indeholder Bestemmelser om, at frivillige kan antages til Hjemmeværnet, idet det bemærkes, at frivillige dog ikke kan antages foreningsvis, altsaa kollektivt. Jeg vil gerne spørge Ministeren: Er det at forstaa saaledes, at Medlemmerne af de nuværende Hjemmeværnsforeninger ikke som saadanne kan kræve sig optaget i det nye Hjemmeværn? Og jeg vil endvidere gerne spørge: Hvis det er Meningen, bliver de Medlemmer af Hjemmeværnsforeningerne, som eventuelt bliver afvist af Udvalget, eller som ikke selv ønsker sig optaget i det nye Hjemmeværn, da pligtige at aflevere de Vaaben, de hidtil har besiddet?

I Lovforslagets § 11 forudsættes det, at de, der tjener i Hjemmeværnet, privat skal opbevare deres Vaaben hjemme — i Bemærkningerne til Paragraffen staar der: Vaaben og Ammunition. Er det Tanken — derom spørger jeg den højtærede Minister —, at disse ca. 100 000 Mand hver for sig til Stadighed skal ligge inde med Vaaben og Ammunition?

Endelig vil jeg gerne bede Ministeren om en Specifikation af de 50 Mill. Kr., som Indførelsen af Ordningen straks vil medføre. Hvilket Materiel og hvilken Vaabenanskaffelse drejer det sig om?

Jeg maa imidlertid gentage, at en Ordning med saadanne Konsekvenser, en Ordning, som ikke har været behandlet i Forsvarskommissionen, og om hvis saglige Indpasning i en kommende Forsvarsordning

man ikke aner det ringeste, vil Det radikale Venstre anse det for uforsvarligt at tiltræde.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts højstemte Udtryk for sin Lykkefølelse i Anledning af den høje Regerings Initiativ forstaar jeg fuldt ud, men jeg føjer til: Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser vil øge Tryghedsfølelsen i Befolkningen.

Der er i den sidste Tid, i de sidste Maaneder herhjemme talt meget om det, som vel det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil kalde den hurtige Oprustning. Det er det, Ministeren i sin Fremsettelses-tale kalder Regeringens positive Indstilling over for Genopbygningen af et dansk Forsvar.

Det her foreliggende Lovforslag giver jo ikke noget Svar paa, hvad der forstaas herved, og de forskellige Partier vil først komme til at tage Stilling hertil, naar Forsvarskommissionens Indstilling foreligger, men det er min Overbevisning, at det er vigtigt, at man i Befolkningen saa snart som muligt søger at klare sig visse Grundproblemer med Hensyn til det, man kalder en hurtig Oprustning.

Det er vist almindeligt kendt, at en Genopbygning alene af den Ordning, der gjaldt efter 1937, vil koste een Gang for alle 1 $\frac{1}{2}$ —2 Milliarder Kr. De, der anser 1937-Ordningen for ganske utilstrækkelig, maa vel saa regne med i hvert Fald 2—3 Milliarder Kr., og dette vil have som Konsekvens aarlige Militærudgifter til et Beløb af ikke under 400 Mill. Kr.

Se, det er her, jeg gerne vil have Lejlighed til at sige, at ganske uanset hvilke Anskuelser man i øvrigt maatte have om en fremtidig Militærorde i Danmark, tror jeg, at den Opgave at gennemføre en hurtig Oprustning samtidig med en økonomisk Sanering af Landets Økonomi og samtidig med Opretholdelsen af en fremskridtsvenlig Sociallovgivning, som Regeringen er Tilhænger af — en saadan Opgave vil Regeringen forløfte sig paa.

Paa forskellige Punkter vil man, rent økonomisk, blive tvunget til at træffe et Valg, et Valg mellem Militærudgifter og Genopbygning. Ogsaa inden for det militære Omraade, med Hensyn til Militærudgifterne, vil man blive tvunget til at træffe et Valg mellem forskellige Formaal. En Genopbygning af Forsvaret i den Forstand, nogle taler om, er slet ikke noget, der har særlig Relation — som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft antydede — til den aktuelle Situation i Europa, idet det her vil komme til at dreje sig om et meget langt Aaremaal,